

С. 4-6.

3. Меліхова Т.О. Проблемні аспекти відображення в обліку ТМЦ та обладнання при віднесенні до капітальних інвестицій відповідно до П(С)БО та МСФЗ. *Вісник Дніпропетровського національного університету*. Сер. Економіка. 2014, Вип. 3. № 10/1. Т. 22. С. 158-164.

ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ, ЯК ВИМОГА ЧАСУ У ЗАДОВОЛЕННІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТРЕБ КОРИСТУВАЧІВ

Кириленко А.В.,

здобувач вищої освіти,

спеціальність 071 «Облік і оподаткування»

Миколаївський національний аграрний університет

Науковий керівник: Лугова О.І., канд. екон. наук,

старший викладач кафедри обліку і оподаткування

Передумовою проведення наукових досліджень виступають економічні перетворення у світі. Вони стимулюють розробку та впровадження нових підходів до формування інформаційного забезпечення управління підприємством та потреб користувачів у прийнятті ними рішень.

Одним із способів розширити свої можливості для сучасного підприємства може стати інтегрована звітність, що містить не тільки інформацію про фінансовий стан підприємства, але й додаткові пояснення та відповідні обґрунтування. Інтегрована звітність підприємств (також відома як «звітність сталого розвитку» або «звітність майбутнього») складається з трьох основних компонентів: екологічна звітність, соціальна звітність і корпоративне управління. Інтегрована звітність – це мова «стійкого» підприємства та спосіб доведення до потенційного користувача інформації про те, як відбувається створення вартості підприємства та містить прогнози щодо короткострокового, середньострокового та довгострокового періоду його діяльності [1].

Інтегрована звітність – це спосіб створення більш стійкого уявлення про «здоров'я» бізнесу. Вона корисна для підприємств, оскільки надає стейкхолдерам віру в те, що підприємство є прибутковим і стійким.

Основна мета інтегрованого звіту – пояснити постачальникам капіталу, яким чином підприємство створює вартість протягом довготривалого часу. Інтегрований звіт корисний для всіх зацікавлених сторін, яким важливо визначити здатність підприємства створювати вартість протягом тривалого часу, включаючи працівників, клієнтів, постачальників, бізнес-партнерів, місцеві громади, законодавчі та регуляторні структури та осіб, які визначають державну політику. Інтегрована звітність означає інтегроване мислення, яке ставить при підготовці звітності перед к підприємством і суспільством складні завдання [2].

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції*

У світовій практиці сформувалося два підходи до побудови моделі інтегрованої звітності: довільний та стандартизований, які базуються на відповідних стандартах міжнародної звітності. Перший (звіт вільного формату) – складається за власною структурою, вихідною формою є: буклети (перелік екологічних, соціальних та інших проєктів) та ґрунтовні звіти, які складено на власно розробленій системі та показниках. Другий є більш ефективним, дає змогу систематизувати окремі фінансові та нефінансові показники, забезпечує їх зіставність, підвищує ефективність їх використання користувачами при прийнятті управлінських рішень [3].

Суб'єкти господарювання при формуванні інтегрованого звіту повинні розкривати фінансову та нефінансову інформацію так, щоб користувачі мали змогу комплексно оцінити їхню діяльність в розрізі наступних аспектів:

- стратегічне бачення розвитку;
- структура управління;
- основні ризики, які впливають на здатність підприємства генерувати грошові потоки від використання різних видів капіталу та механізми їх мінімізації;
- коротко-, середньо- та довгострокові цілі, плани та заходи, які направлені на досягнення загальної стратегічної місії;
- бізнес-моделі суб'єкта господарювання;
- цільові показники у розрізі основних видів капіталу;
- перспективи розвитку та наявні загрози [3].

Кожен суб'єкт господарювання має обрати власну систему структурних елементів та показників залежно від особливостей діяльності, стадії розвитку, очікувань ключових стейкхолдерів тощо.

Також для роботи над інтегрованою звітністю необхідною є її оцінка та верифікація незалежним аудитором. Оцінка аудитора дає підприємству певну гарантію третьої сторони в тому, що опубліковані у звітності відомості достовірні та відображають об'єктивну картину дійсності. Крім того, що наявність незалежної думки сприяє підвищенню довіри до звітності з боку користувачів, існує ще деякий ряд переваг [4].

Складена звітність підлягає обов'язковому затвердженню уповноваженими особами та оприлюдненню в засобах масової інформації. Суб'єкт господарювання повинен використовувати інструменти контролю, щоб мінімізувати ризик суттєвих помилок. З цією метою можна розробити управлінський і наглядовий плани для інтегрованого звіту, контролюючи якість інформації і процес заповнення звіту. Впровадження та підтримка ефективної системи внутрішнього контролю на всіх етапах складання звітності дозволить підвищити достовірність до звіту, обумовить якість прийнятих рішень [3].

У процесі впровадження в практику формування інтегрованої звітності ключовим елементом є створення зрозумілої та чіткої процедури формування такої звітності. Процедура формування звітності повинна регламентувати

*«Актуальні питання сучасної економічної науки»:
матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції*

процес її формування від моменту створення робочої групи до процедури затвердження інтегрованої звітності. На кожному етапі процедури формування інтегрованого звіту мають бути чітко визначені наступні елементи:

- 1) необхідні дані;
- 2) відповідальні особи;
- 3) строки виконання [4].

Разом з тим у підприємств з'явилася можливість безперешкодно експериментувати і впроваджувати інновації, слідуючи принципам інтегрованої звітності й виявляючи, які вигоди вона може принести. До вигод, очікуваних від інтегрованої звітності, можна віднести:

- можливість змістовної оцінки життєздатності бізнес-моделі і стратегії корпоративного підприємства в довгостроковій перспективі;
- задоволення потреб інвесторів та інших зацікавлених сторін в інформації і кращому розумінні бізнес-моделі і залежності від ключових взаємовідносин і ресурсів, а також зв'язків між динамікою ринку, стратегією, ризиками та ключовими показниками діяльності і ефективний розподіл обмежених ресурсів [2].

При складанні інтегрованої звітності впливає багато переваг, а саме:

- 1) більш широка перспектива розгляду діяльності підприємства;
- 2) професіоналізація інтегрованого управління результатами діяльності;
- 3) навчання специфічних груп стейкхолдерів (інвесторів, акціонерів);
- 4) підтвердження стейкхолдерами інтеграції принципів сталого розвитку в основну діяльність підприємства;
- 5) зростання довіри до підприємства;
- 6) підвищена обізнаність щодо питань стійкого розвитку в середині підприємства [1].

Існують звичайно деякі недоліки інтегрованої звітності, а саме:

- 1) юридичні ризики, пов'язані з вимогами регуляторів до фінансової звітності;
- 2) нерозвиненість системи обліку у сфері стійкого розвитку несе додаткові ризики забезпечення достовірності даних інтегрованої звітності;
- 3) наявні сумніви щодо можливості «одного звіту» задовольнити потреби всіх користувачів інформації [1].

Оскільки інтегрована звітність сфокусована на прозорості згідно зі стандартами ділової етики, виникає можливість показати, чи підприємство справді виконує свої обов'язки щодо захисту навколишнього середовища, соціальних питань і трудових ресурсів.

Список використаних джерел

1. Домашенко Ю. В. Інтегрована звітність: вдосконалений облік операцій як показник ефективності діяльності. *Економічний вісник*. 2013. URL: https://ev.nmu.org.ua/docs/2013/1/EV20131_065-072.pdf.
2. Богатир Н. В. Інтегрована звітність як інноваційна модель звітності корпоративних підприємств України. Миколаївський національний університет

імені В.О. Сухомлинського. 2015. URL: <http://www.global-national.in.ua/archive/8-2015/236.pdf>.

3. Кравченко О. В., Овчарова Н. В. Теоретичні та методичні засади формування інтегрованої звітності в Україні. *Економіка та суспільство*, випуск 6. 2016. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/6_ukr/62.pdf.

4. Безверхий К. Інтегрована звітність підприємства: удосконалення організації і методики її складання. *Науково-практичний журнал «Бухгалтерський облік і аудит»*. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/3990/1/20170113_Bezverh_23-28.pdf.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Колотій В.Ю.,

здобувач вищої освіти, спеціальність «Облік і оподаткування»

Полтавська державна аграрна академія

Науковий керівник: Дорошенко А.П., к.е.н., доцент,

доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень

Важливим елементом ринку сільськогосподарського виробництва є фермерські господарства.

Фермерське господарство – форма підприємницької діяльності громадян із створенням юридичної особи чи фізичної особи підприємця, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства, відповідно до закону [1].

Згідно статті 28 Закону України «Про фермерське господарство», фермерське господарство зобов'язане вести бухгалтерський облік результатів діяльності, складати і подавати відповідним органам фінансову, статистичну та інші види звітності з моменту його реєстрації і до моменту його ліквідації [1].

Бухгалтерський та податковий облік фермерських господарств ведеться відповідно до вимог Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність України», Податкового кодексу України, наказу «Про облікову політику підприємства», стандартів бухгалтерського обліку та інших нормативних документів з даних питань.

Особливості бухгалтерського обліку фермерських господарств полягають у таких принципових особливостях:

По-перше, бухгалтерський облік у фермерському господарстві має бути максимально спрощеним. Так як зазвичай у фермерському господарстві його веде голова (власник) або один із членів господарства, які не досить добре розуміються на обліку [3].

По-друге, фермерському господарству властиве здійснення окремих